

„gesinnungs-genossen“, pa po nesreči je došlo tudi gospodu štacune *. Ta domači mož pa je izbrani družbi, v kateri je neki možicelj se vé da tudi nedolžno surko križal, prav „po domače“ povedal svoje misli, da so — kopita pobrali mladiči in starci in je novo „ausschuss-listo“ razpihala burja odkritosrčnih besed.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Novičarja začenjamo danes s zagotovitvijo, da si bomo, kakor dosihmal, prizadevali ob kratkem vse povedati, kar se imenitnega godi po svetu, kar je važno ali samo po sebi že zdaj ali utegne razjasnilo biti prihodnjim dogodbam. Če je „novičar“ včasih kratek, je to znamenje, da ni posebnih novic po svetu. Res je, da bi lahko vsak teden napisali vés naš list s takimi rečmi, da, če jih prebereš vse, nazadnje vendar ne veš, pri čem da si. Marsikdo prebira deset listov na dan, pa če ga vprašaš: no, kaj je novega? ti odgovori: nič posebnega. Naš novičar je zvest posnetek vsega, kar se je važnega godilo čez teden; da pet vrstic napišemo včas, morali smo brati več strani družih listov. Javaljne ima velika večina naših brancev tudi časa za to, da bi prebiral, kar časnikarji mnogo-krat otrobov zvežejo. Mnogi naši bravci pa imajo tudi nemških velikih listov, med katerimi naj bi noben Slovan ne zanemaril v Pragi vsaki dan izhajajoče „Politik-e“ in na Dunaji vsaki mesec dvakrat na svetlo dajanega „Ost u. West-a“, ki sta edina lista, ki imata besedo za nas. — S tem predgovorom začnemo prvega novičarja v novem letu. Govoreči pa o novem letu, povemo to, da, čeravno je navada, da se vsem vladarjem poklanjajo poslanci ptujih vlad in jim srečo voščijo, svet ta dan svoje ušesa vendar najbolj nastavlja v Pariz, kaj bo cesar Napoleon namestnikom tujih vlad odgovoril. Tako je bilo tudi letos; vse je radovedno pričakovalo novoletnice pariške. Napoleon je diplomatičnemu krdelu ob novem letu odgovoril to-le: „Zahvalujem se Vam za voščila Vaše; srečen pomen so mi za novo leto. Čeravno je homatij dosti tu in tam na svetu, upam vendar, da se bojo poravnale po miroljubnosti, ktera navdaja vladarje, in da bomo ohranili mir.“ Pratika Napoleonova kaže tedaj lepo vreme; al, kakor prebrisani svet dandanašnji malo verjame navadnim pratikam, tako tudi ne verjame Napoleonovi. Zato tudi na govor „miroljubnega“ cesarja niso poskočili kurzi nikjer. Nekteri dunajski časniki pravijo, da je namesti sebe Napoleon dal letos zlahtnika svojega, kralja sardinskega, govoriti, ki je ob novem letu zbornici državni rekel, da preteklo leto ni srečno bilo „za odrešenje Italije, da pa letošnje utegne ugodnejše biti.“ — Zraven novoletnice Napoleonove, ktero smo srečno prestali, je pa to, kar se na Nemškem za Schleswig-Holstein plête, najvažnejše ta čas. Vojvoda Avgustenburški, ki ga Nemci hočejo kar naravnost in brez ovinkov posaditi na prestol Schleswig-Holsteinski, je storil stopnjo naprej; 30. decembra se je pripeljal v Kiel, glavno mesto holsteinsko. Z veliko slavo sprejeman je ostal tri dni tukaj, pa ne kot vladar, ampak kot privatnik, da ne bi delal zadrég komisarjem nemške zveze. Da ta naglica, čeravno je silno všeč nemškemu narodu in nekterim nemškim vladam, ni ne vladi pruski ne avstrijski po volji, je gotovo; zakaj one hočete to stvar rešiti po dogovoru vseh vlad, ktere so podpisale leta 1852 londonski protokol, po katerem ste te deželi zvezane z Danijo. Najbolj se pa huđuje angleška vlada, češ, da z armado hiti Dancem na pomoč; al Nemci se smeja jo temu žuganju, Napoleon pa si radosten roke mane,

da so Angleži tako naleteli in da bodo še radi prosili — kongresa. Tako v Holsteinu zdaj ne vlada ne nemški bund ne danski kralj; Holsteinci so oklicali vojvoda Avgustenburškega za svojega vladarja; al ta oklic je edina njegova last. Na Danskem pa so za tega voljo tudi velike zmešnjave: danska národna stranka žuga kralju s puntom, ako se uda temu, kar Nemci terjajo. To je ob kratkem popisan veliki klobčec, kateri se težko bo mirno izmotal; če pa se začne tu na holstejski zemlji vojska, Bog vé, kje da je bode konec. — Na Dunaji bivajoči Slovani so poslednji večer lanskega leta praznovali z veliko „besedo.“ Po sporočilu Czoernigovem stanuje na Dunaji blizu 120.000 Slovanov; njih število iznaša tedaj skor da peti del vseh prebivavcev dunajskih. In vendar — pravi „Ost u. West“ — niso dosihmal imeli središča, kamor bi zahajali; želeti je tedaj, da ga dobijo po izgledu praške „Umelecke Besede.“ — Po dunajskih časnikih je v Avstrii zdaj še 863 ces. uradnikov, kateri so na Ogerskem in Hrvaškem ob službo prišli in nimajo zdaj še gotove službe; plačo dobijo še za ta mesec, v katerem se bo ta stvar za gotovo vredila. — Hrvaški dvorni kancelar dr. Mažuranić je 30. dec. iz Dunaja prišel v Zagreb. „Pozor“ piše, da za mrzlico boleha. — 12. t. m. ima vrednik „Pozora“ končno obravnavo tiskarne svoje pravde. — Čehi so izurjeni možaki o volitvah. Priča tega so poslednje volitve v deželni zbor, v ktere ga je bil župan praški dr. Belsky od vseh 524 volivcev soglasno voljen; skor prav tako tudi dr. Jeřábek v Votiču, in z veliko večino tudi dr. Svestka v Šlanu. Take morajo biti volitve, da so kaj prida in da izvoljenec more reči, da je zastopnik naroda; ne pa, kakor drugod, da vsak svojo trobi! — Garibaldi je stopil iz laškega državnega zbora, zato, ker ni zadovoljen s sklepi njegovimi. Ko je svoj izstop napovedal volivcem svojim, jih je zagotavljal, da zatega voljo ga bojo vendar, ako treba, našli na poti v Rim ali Benetke. — Iz Dubrovnika se piše, da shod kneza črnogorskega Nikolaja z namestnikom načelnika ercegovinskega v Ostrogu je ostal brez vspeha; Omer Ihsi paša je rekel, da vlada turška nikakor ne dovoli, da bi se podrle trdnjave, ktere so napravili Turki poslednji čas ob meji črnogorski. — V severno Ameriko se še zmiraj preseljuje veliko ljudi iz Evrope; lani se jih je od mesca marca do avgusta preselilo 85.000.

Listnica vredništva. Gosp. A. P. na J.: Kdaj stari, to je, leta 1858 izdani bankovci po 100 gold. nehajo? Pri kasah vseh bank se za plačilo ali za meno jemljejo še do 31. julija (malega srpana) 1864 do konca leta pa jih samo jemlje dunajska banka. Treba je, da se obrok odloči za take prekličice; al to vam moremo v tolažbo povedati, da dunajska banka vzame preklicane bankovce po celi vrednosti, če tudi pridete ž njim leto in dan pozneje.

Zitna cena

v Ljubljani 3. januarja 1864.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 70. — banaške 5 fl. 70. — turšice 3 fl. 58. — soršice 3 fl. 58. — rež 3 fl. 33. — ječmena 2 fl. 94. — prosa 2 fl. 87. — ajde 2 fl. 50. — oves 2 fl. 30.

Kursi na Dunaji 4. januarja.

5 % metaliki 72 fl. 60 kr. Ažijo srebra 18 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 79 fl. 85 kr. Cekini 5 fl. 71 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 30. decembra 1863: **86. 4. 57. 9. 80.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 13. januarja 1864.